

BEROEPSGEHEIM

Peter
BuwaldaDSL laat elke week een auteur aan het woord over een object of een ritueel dat een belangrijke betekenis heeft voor zijn of haar schrijverschap. **GAEA SCHOETERS****Peter Buwalda**

Kent u van: zijn debuut 'Bonita Avenue', dat een bestseller werd en vier prijzen in de wacht sleepte, waaronder de Academica Literatuurprijs en de Anton Wachterprijs.

Op 28 januari 1956 is Elvis geboekt in de *Stage show* van de Dorsey Brothers; het is zijn allereerste tv-optreden. Het moment dat hij op moet en aan komt lopen... Dat is zo'n ontzettend zelfverzekerd brutaal stukje loopwerk, er zit een bijna aapachtige swing in dat wandelingetje, hij heeft een jasje aan met zilvertraad erdoorheen, dat oplicht in dat zwart-wit en zijn kuif lijkt echt zo dik. Het ziet er helemaal perfect uit, zo verleidelijk en gevaarlijk en ongegeneerd.

Dan gaat hij voor die microfoon staan, hij is helemaal uitgelicht, zijn gitaar hangt rond zijn nek, en net voor hij begint, strekt hij nog even zijn arm, hij schudt de mouw wat op, zodat die pols bloot komt, en dan zet hij, zonder aftellen of wat dan ook, 'Shake, rattle & roll' in. Dat gaat zo vloeiend en zo brutaal en zo zelfverzekerd, echt briljant. Gewoon binnenkomen, gaan staan en baf!

Bijna niemand had die man al gezien en ineens was hij op tv in heel Amerika. De Amerikanen wisten gewoon niet wat ze zagen. Wie is dit? Wat is dit voor buiten de tijd staande levensgevaarlijke jongen?

De show begint met een introductie van radio-dj Bill Randle, een verhaaltje van dertig seconden dat ik helemaal kan nazeggen, zo vaak heb ik dit filmpje gezien. 'We'd like at this time to introduce you to a young fellow who like many performers, Johnny Ray among them, come up out of nowhere to be overnight very big stars. (...) Here he is... Elvis Presley' en dan hoor je die bigband tatatatadatadadaa, dat geweldige wandelingetje, en dan hoor je: 'Well, get out that kitchen and rattle those pots and pans...'

Volgens mij is dat hét moment waarop de popmuziek begint. Daarna was Elvis echt een hit, de volgende keer zat iedereen klaar. Daar heeft hij de wereld veroverd.

Het is zo'n onvoorzichtige entree die dat broekje daar maakt. Niet bescheiden, niet van die moet er nog even inkomen of zo. Het is de toekomst van de muziek die daar komt binnenwandelen. Ik was natuurlijk al een stuk ouder toen ik mijn debuut schreef, 35 of zo; die jongen daar is een dag eerder 21 geworden. De panache waarmee hij dat podium oploopt, heeft mij ertoe aangezet om het groter aan te pakken dan je eigenlijk zou doen als je voorzichtig bent. Elke keer als ik dacht 'moet je nou wel zo'n dik boek schrijven', keek ik daarnaar en dan raakte ik bevlogen. Ik kan me aan dat nummer opladen zoals aan een accu. Het is een heel droefgeestig werkje om vier

jaar lang iets te zitten maken waarvan je niet weet hoe het gaat uitpakken, dus je kunt wel iets gebruiken wat je steeds weer herinnert aan je doel.

Dat filmpje was tijdens het schrijven van mijn debuut mijn amulet om mezelf scherp te houden. Te blijven beseffen: je kunt maar één keer beginnen. Elvis is verpletterend begonnen.

Elvis Presley in de 'Stage show' van de Dorsey Brothers, 1956. ©rr